

Zpravodaj

93. JIRÁSKŮV HRONOV

#PROSTEHRONOV

Jiráskův Hronov

Jan Julínek: Je toho letos opravdu dost, a je to od rána do večera

A je to tady zas. Po doznívajících covidových letech se letošní 93. ročník Jiráskova Hronova představí v plné kráse. Přinese mnoho desítek představení různých žánrů v hlavním programu i off-programu a bezpochyby zaujme i množství nových mladých seminaristů, kteří doplní množství vytrvalců z řad milovníků amatérského divadla, kteří na festival jezdí už mnoho desítek let. O tom, jaký letošní festival bude, jsme si povídali s programovým ředitelem Janem Julínkem.

Setkáváme se před začátkem 93. Jiráskova Hronova. Zažili jsme společně i napínavý rok, kdy vůbec nebylo jisté, zda se kvůli covidu festival odehraje naživo, či jen on-line. Podařilo se už dostat festival do normálu?

Já doufám, že ano. Přípravy proběhly tak, jak jsme si představovali, takže vše nasvědčuje tomu, že jsme se vrátili do normálu. To ale nakonec ukáže až průběh festivalu. Samozřejmě, pořád je co posouvat, zlepšovat. Nejde všechno najednou, ale návštěvnost seminářů, divácký zájem i naplněnost programu je na předcovidových číslech, a to nás těší.

Jaké konkrétní změny a vylepšení můžeme letos očekávat. Slyšela jsem o výraznější proměně Problémového klubu...

Viditelných změn, jako že by se měnilo schéma

festivalu, zas tolik není. Co se týče hracích prostor, vše se odehraje tam, kam jsou lidé zvyklí chodit. Takže tou nejviditelnější změnou je právě proměna koncepce PC, který nebude rozebírat konkrétní inscenace. Bude spíše jakousi nadstavbou, bude se zaměřovat na hledání témat, která spojují viděné inscenace. Ty pak bude zasazovat do nějakého nejen přehlídkového, ale i společenského kontextu. Je to náš pokus udělat PC trochu jinak, než jak tomu bylo v předchozích letech, posunout ho trochu dál. A na druhou stranu se vrátit k odkazu profesorů Čisaře a Štefka, kteří ho dělali kdysi... Postupem času nám přišlo, že se PC mění v rozborové semináře. A názor odborných rad i festivalového výboru je ten, že rozborové semináře soubory absolvovaly na krajských a celostátních přehlídkách, a že tady by bylo na místě – i vzhledem k mezidruhovosti přehlídky – snažit se zasadit inscenace do nějakého kontextu, hledat rozdíly a souvislosti.

Nové bude do značné míry i složení lektorů?

Kromě Aleny Zemančíkové to bude Oldřich Kužílek, René Levínský a Miriam Kičiňová. Moderovat bude Luděk Horký, kterého v prvních dvou dnech zastoupí Ivo Kristián Kubák.

V předchozích letech existoval i jakýsi doplněk k PC, jakýsi neoficiální diskusní klub. Prý bude fungovat i letos?

Bude to pokračování loni ověřené koncepce Jaromíra Hrušky, která se setkala s úspěchem a velmi

kladnými ohlasy. V Divadelním Klubu rváčů by se přítomní měli bavit o konkrétních inscenacích. Bude to tedy jakási debata řízená Jaromírem Hruškou, v níž budou diskutovat diváci, seminaristi a festivaloví hosté. A tam by mělo k rozborům inscenací docházet.

Bude to tedy diskuse na trochu „neoficiální“ úrovni, kde si může kdokoli zanádat?

Loni to tak bylo. Jaromír to měl zajímavě připravené, a věřím, že to má připravené i letos. Má témata, dokáže lidi rozmluvit, takže nehrozí, že by se hodinu sedělo a mlčelo. Na diskusích, které jsme měl možnost vidět loni, probíhaly mnohdy velmi vášnivé spory – přesně tak, jak to má být.

V kolika prostorách se tedy bude hrát?

V Jiráskově divadle, v Sále Josefa Čapka a v Sokolovně, což jsou hlavní hrací prostory. V Myšárně letos představení nebudou, protože tam bude probíhat seminář jevištních technologií a kouzel WOW Janka Lesáka. V rámci off-programu v parku se bude hrát na velké stagi, malé stagi, ale také se bude hrát a tančit na trávě vedle malé stage. Něco je připraveno také na náměstí, před Sálem Josefa Čapka a před Jiráskovým divadlem.

Předpokládám, že program na JH byl již tradičně vybírán z nominací a doporučení z celostátních oborových přehlídek různého typu. Jak je to s výběrem na off-program?

Je to tak, že na pohádky na velké stagi – protože tolik pohádek se nehlásí – oslovujeme soubory a divadla, která se nám zdají vhodná. Ne každé divadlo se na velkou scénu hodí. Většinou je to nasmlouvané s malými nezávislými scénami, letos se nám podařilo získat i hradecký DRAK. Snažíme se to dělat druhově i žánrově tak, aby pohádky byly barvitě a pro diváky atraktivní. Co se týká malé stage, je to na bázi přihlášek souborů. Může se přihlásit kdokoli, a z nabídek vybíráme, co se hodí dramaturgicky a termínově.

pokračování na str. 2

1

sobota
29. 7. 2023

Antirevoluční manifest

Někdy letos zjara mi zazvonil telefon. Byl to přítel Julínek a zeptal se, jestli bych nechtěl na Hronově šéfovat Zpravodaji. „Rozhodně ne!“ řekl jsem okamžitě, se svou příznačnou rozhodností a neústupností. „Proč bych to proboha dělal?“ Krátce nato jsme si plácli.

Pokud někdo doufal, že s novým vedením nastane ve Zpravodaji velký průvan a že jeho koncepce projde revolucí, musím ho (vlastně docela rád) zklamat. Jsem sice podjatý, jelikož jsem ke Zpravodaji poslední roky coby recenzent patřil, ale nemám dojem, že by nějaká velká revoluce byla namístě – mojí ambicí je zkrátka co nejlépe naplnovat stávající směřování. Snad jenom rozhovorů bych rád dělal (ještě) víc: na Hronově se vyskytuje nespočet zajímavých lidí, tak se jich budeme snažit co nejvíce pochytat a povídat s nimi na stránkách Zpravodaje přinést.*

Rád bych na tomto místě poděkoval předchozím šéfredaktorům, Davidu Slížkovi a Janě Soprové. David ostatně není šéfredaktorem jen proto, že (pro letošek?) nechtěl, a Jana byla první, koho jsem do týmu oslovil. K mé velké radosti souhlasila, stejně jako matador Honza Švácha.

Celkově jsem usiloval ve skladbě redakce o to, abychom byli pokud možno mezigenerační, aby se mezi námi potkávaly různé názory na divadlo a různé styly psaní. Budeme se snažit vás bavit, inspirovat, třeba i decentně vyprovokovat...

Což mě přivádí k tomu nejpodstatnějšímu. Je jistě pěkné, co napíšete do Zpravodaje jeho redaktoři. Především by ale festivalový Zpravodaj měl představovat otevřený prostor – věřte mi, že opravdu upřímně uvítáme všechny náměty, připomínky i příspěvky.

Můžete nám psát na jhzpravodaj@gmail.com, můžete nás odchyťávat v divadlech, na náměstí a v ulicích... Všechno (dobře, řekněme, že v určitých mezích slušnosti) je žádoucí. Vlastně se dá říct, že pokud vás Zpravodaj letos nebude bavit – neplačte, sami jste si to zavinili, jak praví klasik. Pevně ale doufám a věřím, že vás (ani sebe) nezklame. Vy s námi, my s vámi, jak praví jiný klasik. Užijte si festival – tým Zpravodaje se bude snažit být vám v tom nápomocen.

Michal Zahálka

** Pokládáte-li se – zajiště právem – za zajímavého člověka a my s vámi rozhovor neuděláme, přijměte prosím rovnou mou hlubokou omluvu: jedná se nepochybně jen o politováníhodné nedopatření.*

Jak je to s obsazeností seminářů a jak vlastně fungují?

To je jedna z věcí, které patří k novinkám. Díky Tereze Ondrové se podařilo semináře rozdělit, takže nejsou jen týdenní, jak bývalo zvykem. Letos je více třídních seminářů, a budou probíhat i jednodenní semináře s Jankem Lesákem. Což přitáhne víc seminaristů, protože ne všichni tady můžou být celý týden, tohle je šance pro ty, co přijedou třeba jen na část festivalu. Semináře jsou všechny naplněné, drtivá většina je dokonce vyprodaná. Jsou seznamy zájemců, kteří čekají, jestli se uvolní místo, ale tím, že je systém prodeje nastaven tak, že lidi musí seminář rovnou platit, zpravidla všichni přijedou. Naplněnost seminářů za tu dobu, co dělám JH, což je asi sedm nebo osm let, je největší. Je to rozdělením seminářů i metodickým vedením, lidmi, které Tereza oslovuje. Má neuvěřitelnou schopnost přesvědčit i lidi, kteří na Hronově nikdy nebyli – což považuju za velký bonus –, aby přijeli. Takže „nováčci“ jsou nejen seminaristé, ale i někteří lektoři, kteří nemají úplně zkušenost s amatérským divadlem, ale svým způsobem ho obohacují.

Na praktické záležitosti spojené přímo s realizací festivalu v Hronově se zítra zeptám ředitelky KIS paní Čmelíkové. Vy se staráte asi spíše o program...

Nemáme to s Šárkou striktně rozdělené. Moc dobře si uvědomujeme, že problém jednoho je i problém druhého. Takže když se nějaký problém vyskytne, neřešíme, v čí kompetenci ta věc je, ale snažíme se řešení najít společně. A festival to posouvá dál.

Dokážeš říci, kolik inscenací a představení se na letošním JH odehraje?

V hlavním programu je na čtyřicet inscenací, které

se budou hrát v nějakých devadesáti představeních. Dalších čtyřicet divadel je v rámci doprovodného programu, dále to bude třicet koncertů, čtyři výstavy a dalších třicet doprovodných akcí. Je toho letos opravdu dost, a je to od rána do večera.

Kolik je letos seminaristů?

Je to přes 250 seminaristů, jsou tam lidi, kteří musí donést potvrzení, protože jsou nezletilí, a jsou tam i zasloužilí účastníci seminářů, kteří pravidelně jezdí několik desítek let.

Čekáte nějaké významné hosty?

Na oficiální zahájení by měl přijet ministr kultury, hejtman kraje, přítomen bude starosta Hronova a mnozí další z institucí, které JH finančně podporují, a díky nimž může i v dnešní ne úplně dobré finanční situaci festival existovat v poměrně velkorysě podobě. Kromě toho přijede celá řada zahraničních hostů, protože během JH bude probíhat konference (HE)ART BEATS! FOR THEATRE Srdce bije pro divadlo. Je to kolokvium, které je součástí velké mezinárodní konference, která vyvrcholí příští rok v Praze. Bude se konat od pondělí do pátku v době od 17 do 19 hodin v Malém sále Jiráskova divadla, takže tam všechny zv. Nejen čeští účastníci, ale i hosté ze Slovenska, Srbska či Holandska budou společně zkoumat téma profesionálů v amatérském divadle a diskutovat o tom, jakým způsobem pracovat s amatérskými divadelníky, a to ať na pozici lektorů, porotců, nebo metodických pracovníků. Kromě toho připomínám, že na doporučení z AITA/IATA vystoupí dva zahraniční soubory, Divadelný soubor DISK z Trnavy a Owen Corey z divadelního kolektivu Giddy Round z USA.

Ptala se Jana Soprová

Já bych čet a četu...

Všichni to nejspíš vědí, ale stejně si to zaslouží připomenout: Jiráskův Hronov vznikl jako přehlídka her Aloise Jiráska. Takový program by se dnes už sotva naplnil, většina jeho her už je asi definitivně „jen“ literaturou bez vztahu k živému divadlu a třeba taková *Samota* byla už ve své době pokládána za... Dnes bychom řekli za hru boomerskou. Coby divadelně nosné asi přežily jen dvě hry. *Vojnarka*, příspěvek do škatulky venkovské realistické tragédie, kterou v nedávných letech vedle hronovského souboru (jenž s ní Jiráskův Hronov zahajoval před sedmi lety) uvedla i profesionální divadla v Uherském Hradišti a v Šumperku – a samozřejmě *Lucerna*, jedna z nejmilovanějších tuzemských divadelních klasik vůbec.

Musím se přiznat, že se k té celonárodní lásce přidávám. Vedli jsme včera s přáteli spor, jestli je to dobrá hra, jestli existuje důvod ji dnes hrát... Na tu druhou otázku asi kladně odpovědět neumím. Moc se mi líbila nedávná inscenace režisérky Hany Burešové v pražském Divadle v Dlouhé, ale neumím říct, že by měla nějaký jednoznačný výklad. Alena Zemančíková tehdy po premiéře napsala: „*Lucerna* je jako každé dobré drama interpretačně otevřená, co inscenace to jiný výklad, za svého života jsem viděla interpretaci hloupě třídní i podobně ne moc chytře ekologickou, Dvořan v nějaké inscenaci úplně pitomě komolil češtinu německým přízvukem a šířláním, zažila jsem i starého Jaroslava Vojtu, hauzujícího po estrádách s vodníkem Ivanem. [...] Na *Lucerně* v Dlouhé se mi líbí, že ji inscenátoři vzali vážně, nepodcenili její významy, bez rozčilujících povrchních aktualizací ji aktuálně vyložili ze smyslu

Jiráskova textu a hlavně – naplnili ji komediantstvím [...]“ Burešová tehdy k *Lucerně* přistoupila sice s takovým pobaveným úsměvem, se špetičkou ironie, ale vlastně docela vážně.

Že k Jiráskovi přistoupí vážně soubor Jirás-

kova divadla v Hronově, to je asi poněkud méně překvapivé než v případě divadla v centru Prahy. Stejně mě včera večer ale potěšilo vlastně něco podobného. Není to inscenace, která by se nechala textem nějak železně svázat. Je tu prostor pro tvořivost, je tu připsaná linka ženy rychtáře, který ochořel a nemůže kněžnu vítat – tady se vlastně rozvíjí jakýsi cudný náznak feminismu, který v podobě Kláskové (ale vlastně i Haničky a taky Kněžny, která je o tolik chytřejší a svobodomyslnější než její zoufale omezené okolí tvořené samými tupými muži) nabízí už Jirásek. Je tu na amatérské poměry technicky velice velkorysý (a nikterak staromilský) scénický řešení s projekcemi – jistě ne vždy a ve všech ohledech dokonalé, ale dovede okouzlit, a třeba z notoricky problematického momentu vystoupení Haničky z lípy umí udělat vpravdě událost.

To nejpodstatnější ale je, jak poučeně Rostislav Hejman pracuje s herci, a ovšemže taky jaké herce má. Jistě, tu a tam ujede nevyložená věta, nepřírozně položený větný důraz, tu a tam se na navazující repliku čeká krapet déle, než by bylo záhodno, ale to není tak podstatné. Třeba vidět souhru bardů červenokosteleckého souboru Pavla Labíka a Jana Brože coby Zimy a Sejtka je požitek – ale celkově je Hejman silný zejména ve vztazích mezi různými dvojicemi postav, krásně vycházejí třeba momenty, v nichž pan Franc Iva Hambálka vcelku bezostyšně podřívá autoritu Vrchního. A Lucie Peterková se Zuzanou Rainovou v ústředních ženských rolích vládnou schopností jeviště přirozeně opanovat.

Jistě: není to inscenace pro každého. Asi není pro ty, kdo mají k Jiráskovu textu vztah spíše nevěrlý – ale to ostatně platí o inscenaci Hany Burešové jakbysmet. Pro mě osobně to ale byl opravdu potěšující začátek letošního festivalového ročníku, a soudě dle ve stoje aplaudujícího, prakticky plného Jiráskova divadla jsem na tom tak nebyl vůbec sám.

Michal Zahálka

Lucerna patří (k) Hronovu

Rozhovor s režisérem DS Jiráskova divadla Hronov Rostislavem Hejmanem

Jaké to je zahrát si nejznámější divadelní hru Aloise Jiráska v jeho rodném městě, a to přímo na prknech Jiráskova divadla?

Řekl bych, že je povinnost hrát Jiráska v Hronově, kdyby se to nehrálo v Hronově, tak kde jinde by se to mělo hrát.

Na 80. Jiráskově Hronově váš spolek také zahajoval festival hrou Lucerna. Jaké to bylo letos?

Tato hra se v intervalech obměňuje stále, ale je pravda, že řada herců, kteří hráli dneska, tak hráli i v ostatních *Lucernách*. Někteří tu jsou nováčci, takže si ji zahráli poprvé. Já jsem se *Lucernu* snažil udělat jinačí, než původně byla.

Proč jste se rozhodli ji nyní obnovit?

Minulý rok divadelní soubor oslavil 200 let, takže jsme ji vybrali kvůli tomu. Navíc jsme našemu režisérovi panu Houšťkovi, který zemřel, dávali slib, že budeme dál občas hrát Jiráskovy hry, hlavně *Lucernu*. Také se nabízelo zkusit hru tak, že ji zahrajeme v celku. Přestavby na scéně a nebudeme ji hrát dvě a půl hodiny, ale celé to zkrátíme.

Kdy jste měli premiéru a kolik jste měli repríz?

V dubnu jsme měli premiéru a s tímto vystoupením jsme inscenaci hráli pětkrát.

Je vaše rekvizita lucerny něčím speciální?

Je místní a teď celý týden na Jiráskův Hronov bude svítit ve foyer. Jinak ji máme v divadelním klubu stále. Takže to je naše lucerna, kterou vždy používáme.

Tereza Říhová

Všichni profesionální divadelníci si zaslouží Hronov zažít

foto: Zuzana Lazarová

Vynikající osobnosti přivádějí do Hronova semináře a workshopy dlouhodobě, ale v posledních letech tu bývá inspirativních lidí obzvláštní hojnost. Může za to Tereza Ondrová, profesí kulturní manažerka, donedávna ředitelka pražského divadla DISK – a osoba, která je s Hronovem (zprvu coby seminaristka) spjatá už víc než půl života.

Jak se vlastně oficiálně jmenuje tvoje pozice na Jiráskově Hronově?

Dlouho jsme přesně nevěděli, ale když mě Luděk Horký propojoval s kolegy z České televize, napsal, že jsem metodička vzdělávací části festivalu. Honzovi Julínkovi se to zalíbilo, tak to používáme.

To je výstižné – se semináři je jistě spousta produkčních starostí, ale ona metodická koncepce je určitě nejpodstatnější. Sestavuješ, co se tu učí, kdo sem jezdí a tak dál. Jak to ale funguje? Když tě napadne člověk, jakým způsobem si promítáš v hlavě, jestli by se sem hodil, jestli by byl dobrý, jestli ho nakonec oslovíš na Hronov jako lektora?

Ono je asi důležitější, že nezačínáme tím, že mě napadne člověk – i když ano, občas se samozřejmě stane, že myslíme na někoho hodně zajímavého, koho bychom sem chtěli dostat, a vymýšlíme, co by tak mohl dělat. Ale pokud mluvíme o nějaké metodičnosti, tak ta spočívá v tom, že si s Honzou Julínkem hned na začátku sedneme a namodelujeme si jakési schéma těch seminářů, aby byly zastoupeny všechny možné složky a nejrůznější úhly pohledu na divadlo. K čemu by bylo, kdybych měla tři skvělé tanečníky, kdybych nezaplnila tři taneční nebo pohybové semináře? Na začátku si to tedy rozložíme, mně to začne šrotovat v hlavě, brainstormujeme s Honzou, házeme jména, ptám se kamarádů, ptám se tebe... Ptám se prostě všech, kdo

mají rozhled a znají dobré lidi. O kom si myslíme, že by nám do té škatulky zrovna na tohle a tohle téma mohl vyhovovat.

Je nějaké téma, které se ti naplnit nedaří?

Loni ani letos třeba není vysloveně scénografický seminář, protože lidi, kteří by mě zajímali, buď neměli čas, nebo si dávají pauzu od učení a tak podobně. Letos pro mě byl problém, že jsem narychlo potřebovala najít lektora pohybového semináře, protože fyzické divadlo není úplně obor, ve kterém já bych se pohybovala. To jsem se nejdřív zalekla, že nebudu mít koho oslovit, ale zase jsem dostala vynikající tip a vyšlo to.

Účastníci seminářů mají po skončení festivalu možnost vyplňovat evaluační dotazníky. Já se zeptám trochu návodně: je to důležité? Mají to dělat?

Rozhodně ano! I jména, která se zmíní v těch dotaznících, mě inspirují. Může se stát, že na někoho zapomenu. Že třeba nějaký lektor, který na Hronov léta jezdil, mi jednoduše vypadne z hlavy – a pak se dočtu, že po něm lidi volají. Nebo i po tématech: dlouho bylo volání, aby se vrátil hudební seminář, a díky tomu je tu letos Honza Matásek. Řekněme, že šedesát procent mého úspěchu spočívá v tom, že mi seminaristé jednoduše řeknou, co chtějí.

A už se ti stalo, že jsi z dotazníků pochopila, že už dál nějakého lektora zvat nechceš?

Ano. Zůstaňme u takhle krátké odpovědi, ano?

Já se ani konkrétně ptát nechtěl, neboj.

Takže ano, je to důležité.

Je nějaká informace, kterou bys – kromě toho, že jim to řekneš z pódia Sálu Josefa Čapka – chtěla seminaristům vštípit prostřednictvím stránek Zpravodaje?

Já už jsem o tom hodně mluvila loni, snažili jsme se to rovnou dát do podmínek, ale pořád se to nedaří: aby člověk, který si zapíše týdenní seminář, opravdu přišel na první den. Jestli někdo, kdo už na Hronov jezdí deset let, prošvihne páteční úvodní setkání, o to samozřejmě nejde, ale kdyžtak ať teda fakt vstane v pět ráno a v sobotu na devátou do semináře dorazí. Dost lidí přijede o den nebo i o dva později – což narušuje kontinuální práci v semináři, lektorovi to komplikuje život, i pro ostatní účastníky je to nekomfortní... Letos jsme všude psali, že to nejde, ale i tak mi chodí e-maily typu „Jenom jsem chtěl říct, že přijedu v pondělí“ – a mně to prostě přijde jako hrozná škoda. Proto se snažíme dělat i kratší semináře, příští rok to zkusím udělat tak, aby byly i s pozdějším nástupem, nejenom s dřívějším odjezdem.

Je o ty kratší semináře účastnický zájem? Třeba doc. Ondra (nejedná se o shodu jmen – pozn. red.) učí seminář, který byl nabízený zároveň jako šestidenní a zároveň jako dva třídní – v jakém poměru se to prodalo?

To byla docela legrace. Ta šestidenní varianta se velice rychle vyprodala a potom se zaprášilo i po těch třídních, jenže spousta lidí si koupila oba běhy – ve všech třech mutacích byl vyprodán jako druhý. Herecký trénink je asi sám o sobě tak lákavý seminář, že by se vyprodal vždycky, možná by se zaplnily i dva celotýdenní. Moc z toho tedy nezjistíme, ale podle toho, co lidé říkají, zájem o kratší semináře je, rozhodně v nich chci pokračovat.

Zeptám se úplně osobně: my dva se z hronovského semináře Jardy Kodeše známe z doby, kdy mně bylo sedmnáct a tobě jenom nepatrně víc. O dost let později jsme se už jako starý páky sešli na dalším senzačním semináři u Jirky Adámka. To už jsme byli oba po škole – co ti ty semináře dávaly? A co tě jako vystudovanou produkční táhlo k Jirkovi?

Mně to dávalo strašně moc – ze začátku jsem byla prostě náctiletá ochotnice a chtěla jsem se zdokonalovat v jevištní řeči a jiných základních dovednostech. Ale potom, když jsem studovala produkci na DAMU, jsem si vybírala praktičtější, jeden rok jsem si třeba zapsala seminář techniky, s tím, že se naučím terminologii, jak s techniky komunikovat... Brala jsem to hodně prakticky, s ohledem na to, co bych mohla využít. Potom, když jsme se potkali u toho Jirky Adámka, to pro mě bylo strašně zásadní otvírání kreativity – tehdy už jsem dávno dělala produkční v profesionálním divadle, ale chtěla jsem si nějak zažít, neseďet jenom a nevmýšlet fermany, zkusit mozek trochu rozpumpovat jiným směrem. Fungovalo to tehdy báječně.

Neuvažovalas, že bys zase vrátila seminář produkce, který jsi na Hronově vedla už celkem před lety?

Já nevím, jestli by o to byl zas až takový zájem. Pravda je, že za mnou občas někdo přijde a ptá se, ale zrovna tohle bych asi nechala radši rozhodnout Honzu Julínka než sebe. A kdyby ještě měly být semináře pod mým vedením, asi bych obojí zároveň dělat nemohla, nebo bych musela mít větší aparát asistentek na odbavování ostatních seminářů a podobně. Já bych ho vlastně dělala i ráda, s nějakými dalšími lektory – myslím, že u tohohle semináře je lepší zastoupit vícero oborů, pojednat trochu PR, trochu autorského práva, udělat „kurz divadelního přežití“ nebo něco takového.

Jak se ti vůbec daří lektory získávat? Lektorská osada je vysloveně elitní, ale festival přitom nijak zázračně podmínky nenabízí... Jak se ti je daří přesvědčovat, že mají přijet?

Mezi lektory je samozřejmě pár srdcařů, kteří na Hronov jezdí dlouhá léta, vědí, co je čeká, a stejně do toho jdou. S těmi novými není ta vyjednávací pozice tak jednoduchá, ale já se jim snažím vysvětlit, že je to tu prostě bude bavit. Že je to speciální týden – a že zejména pokud nemají s amatérským divadlem běžně kontakt, bude to pro ně nové. Že tu funguje úplně jiná realita. A že si myslím, že všichni moji kamarádi profesionální divadelníci si to aspoň jednou v životě prostě zaslouží zažít.

Michal Zahálka

O hronovských seminářích s Terezou Ondrovou vedla obsáhlý rozhovor i Vendula Melíšková pro server Divadelník.cz – najdete ho tady:

A pokud by vás zajímalo Terezino vyprávění o její divadelní a životní dráze, natočili s ní kolegové z VSVD jeden z dílů pro pořad Antré:

5

sobota 29. 7. 2023

„Tak jsme se tu zase všichni sjeli“

Ačkoliv by se mohlo zdát, že titulek naznačuje nechtěný a všeobjímající relaps, není tomu tak. Jedná se o tradiční přivítání seminaristů a lektorů, které (spolu)zahájilo 93. Jiráskův Hronov. Ani tentokrát nechybělo bujaré nadšení, kumulace objetí, pozvolné připitky a v neposlední řadě pak aklimatizační čekání na jediné: kdy se TO vykopne a kdy už konečně lektori oznámí své *origaminální* koutky k prvnímu setkání.

Vykopává se: všichni seminaristé mají kde spát! Jo, a pardon. Jistě nemusím dodávat, že dílčí radosti průběžně hyperbolizují v potlesk(y) jako debyl (slang vol. 1: mladí lidé), kterými je už teď dáno organizátorům jasně a cíleně najevo následující: „z celého srdce děkujeme, že to děláte, a chápeme, jaká je to dřina“. Čímž je zase na stranu druhou ostentativně vyřízen veškerý seminaristický vděk – a hurá na drobné hejty (slang vol. 2: mladí američtí lidé) a zbytečné žabomyší války k pivu a vínu o tom, co nám tady letos vadí. Haha. A to ani zdaleka netuší, co má přijít teď. Mu-haha.

Bašta nebude. Teda, ne že by zrovna tady nebylo co jíst, ale oblíbený podnik téhož jména nejede. (Zato Hronov jede, haha!) To naštěstí nevádí, protože většina zdejších se chlubí stravenkami. Nesmí je ale ztratit, jinak se vrací zpět na start: bašta nebude. Mezi dohady o tom, že nikdo přece není takovej vůl, aby je ztratil, a že se to ještě nikdy nikomu nestalo, probíhají jedním dechem další místopisné a tradiční folklóry. Nesmíte spát na chodbách a nemělo by vás napadnout si ve třídách něco projekto(ro)vat. Leda tak své sny o divadelních profesích nebo třeba zvýšené platy v kultuře do svých mylných představ. První z vás, kteří otestují, kolikrát je ve spře potřeba zmáčkout čudl, aby se ledová začala transformovat ve vlažnou a postupovala dále, mohou mít pak hned dvojí štěstí. V prvním případě se příjemně vykoupu z prvního dne, anebo zjistí, že to zase maličko zlobí a rovnou to oznámí příslušným orgánům, kterým se na začátku hlasitě tleskalo a jsou tu fakticky pro nás. Aplaus, WOW!

Kromě organizačních vychytávek si také zaslouží props (slang vol. 3: rappeři 80. let) semináře. Těch je letos celkem šestnáct! WOW podruhé, to je hodně! Mezi celou tou skoro-abeceudou samozřejmě nechybí ani druhý ročník Klubu rváčů a představí se zcela nový formát Problémového klubu, který bude cílit na plošnější divadelní témata či snad okruhy, nikoliv apriori na viděné inscenace. Od toho je tu první zmíněný a navíc: bez cenzury! Vedle těchto stálíc ještě záhodno připomenout rozborový seminář SČDO.

Tahle jízda nabídek a možností ale ani zdaleka nekončí. Nový šéfredaktor Zpravodaje Michal Zahálka se nechal slyšet, že kdybyste chtěli něco otisknout nebo měli námět, stačí napsat. Nám v redakci o tom ale nic neřekl. No, nevádí. Dost bylo tlesků a nyní už honem na slavnostní vztýčení vlajky spojené s významnými osobnostmi Hronova a pak teda do Tritonu nebo do Stovky, aby se neřeklo, protože je přece ten první den a teď už se rozhodně nemusí připíjet pozvolna.

PS: WOW potřetí! Na jeden seminář jsme málem zapomněli. Tak sedmnáct. Navíc cestou kolem Tritonu jsem už slyšel „zabili Janka“, takže: zahájeno!

SEMINARISTICKÝ PRO-TIP

Koukněte (nejen) na letáčky ČT a vězte, že všechny informace máte v přehledném kombu, kterým je u prezence získaná obálka. Programová brožura, jídelníček, přehled diváckých řad a informace k seminářům, místům, číslům, lidem, seznamkám, tajným večírkům s nejkřutějšími drby a mnohá další dosud neobjevená tajemství.

Lukáš Křížek

Lektoři seminářů 93. Jiráskova Hronova

H – HUDBA
Lektor: Jan Matásek

I – Improvizace
Lektor: Nikola Orozovič

JÉJÉ! – Jé, komediJÉ!
Lektor: Petr Michálek

PEL – Pohybová
experimentální laboratoř
Lektorka: Veronika Vaculíková

PRO – PROces a PROdukt no.V
Lektor: Pavel Skála

PRO – PROces a PROdukt no.V
Lektor: Jan Mrázek

S – Situace
Lektor: Milan Schejbal

DOKU – Dokumentární
divadlo
Lektor: Boris Jedinák

CH – Cesta hrdiny
(pro náctileté 10–15 let)
Lektorka: Oksana Kaplanová

WOW – SPECIÁLNÍ SEMINÁŘ
JEVIŠTNÍCH TECHNOLOGIÍ A KOUZEL
Lektor: Janek Lesák

HT – Herecký trénink 1. Třídenní seminář v termínu
Lektor: Miroslav Ondra

D – Pohádkový seminář (pro děti 5–9 let)
Lektorka: Eva Suková

KDR – KLUB DIVADELNÍCH RVÁČŮ
aneb NEKOREKTNĚ O VIDĚNÉM
Lektor: Jaromír Hruška

ČT – Seminář moderování a interview s Českou televizí
Lektor: Jakub Anděl

ČT – Seminář moderování a interview s Českou televizí
Lektorka: Zuzana Petru

Lektoři Problémového Clubu 93. Jiráskova Hronova

Alena
Zemančíková

Miriam
Kíčiňová

René
Levínský

Oldřich
Kužílek

Luděk
Horký

7

sobota 29. 7. 2023

Redakce Zpravodaje 93. Jiráskova Hronova

Michal Zahálka pochází z rodu amatérských loutkářů z východočeských Smiřic (narodil se a vyrostl ovšem v Hradci Králové). Že nakonec divadlo i vystudoval (na Katedře divadelní vědy FF UK), za to může jednak absolvování hradeckých Jesliček, jednak semináře Jiráskova Hronova, kam jezdí už asi od sedmnácti. Profesně působí jako překladatel z francouzštiny a angličtiny (především divadelních her, ale příležitostně i beletrie, poezie či písňových textů), knižní redaktor (zaměstnán je na edičním oddělení Institutu umění – Divadelního ústavu, externě spolupracuje zejména s nakladatelstvím Argo) a jako dramaturg Mezinárodního festivalu Divadlo v Plzni. Za sebou má dvouletou agentážní praxi v Aura-Pontu a bezmála dvouleté dramaturgické angažmá v Městských divadlech pražských. Je doktorandem Ústavu translatologie FF UK, kde zároveň vyučuje (divadelní překlad, překlad písňového textu), tři roky učil také na Katedře činoherního divadla DAMU. Rád jezdí vlakem, chodí nebo jezdí na kole po českých zemích, pije dobré červené víno a kouřovou whisky, a na divadelní festivaly jezdí mnohem víc, než je milé jeho dvěma černým kočkám.

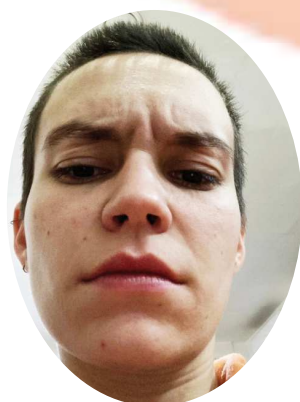
Jana Soprová po studiu na Katedře divadelní vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy (absolutorium 1984) už čtyřicet let spolupracuje jako divadelní kritička a publicistka s různými druhy médií (mj. Česká televize, Český rozhlas, Divadelní noviny, Lidové noviny, Taneční zóna a mnoho dalších novin a časopisů). Dvanáct let byla šéfredaktorkou časopisu Městských divadel pražských. Jako pedagog působila přes dvacet let na Vyšší odborné škole herecké a šest let na Katedře nonverbálního divadla HAMU. Zaujímá ji jak české, tak zahraniční divadlo, klasická činohra i alternativa všeho druhu, divadlo profesionální i amatérské. Účastní se pravidelně amatérských divadelních festivalů jako členka poroty či (šéf)redaktorka a recenzentka festivalových zpravodajů (Jiráskův Hronov, Mladá scéna Ústí nad Orlicí, Loutkářská Chrudim). Kuriozita: po celou dobu své „kariéry“ nikdy nedosáhla ani průměrného platu :-). Baví ji cestování, hlavně za divadlem – to viděla nejen po celé Evropě, ale i v New Yorku či Soulu.

Jan Duchek je dosluhujícím principálem Kočovného divadla Ad Hoc, řemeslným textařem a libretistou, zavilým rybníkářem, občasným provazochodcem, rekreačním konzumentem vína. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, stal se odborníkem na právo veřejných zakázek a v současnosti vede oddělení veřejných zakázek a koncesí Letiště Praha. Jiráskovým Hronovem už prošel jako divák, hrající účastník, seminarista, lektor semináře Tvorba hudebního textu nebo zastupující lektor Problémového klubu. Redaktorem Zpravodaje je letos počtvrté. Nerad se hádá, rád argumentuje. Miluje slovo, váží si ticha.

Jana B. Hnilíčková má k amatérskému divadlu vřelý vztah, na jeho okraji se pohybuje už asi dvě dekády. Záhy ovšem zjistila, že spíš než k těm, kteří něco dělají, patří k těm, kteří o cizí práci raději přemýšlí a mluví – a opravdu se snaží, aby to nebylo v opačném pořadí. S obdivem k těm prvním vystudovala divadelní vědu a rusistiku, kterým se věnuje i v rámci doktorského studia na pařížské Sorbonně. Jako produkční spolupracovala s týmem Jana Nebeského a Lucie Trníkové. Příležitostně se zabývá literární redakcí a překlady z ruštiny a francouzštiny (spolupracuje mj. s nakladatelstvím Filosofia, Argo nebo NAMU). Pracuje v zahraniční redakci České televize.

Johana Jurášová vyrostla s De Facto Mimo. Říká se, že v předškolním věku ji na Karlínské třísce oblékali do výrazných pruhovaných kombinací v zájmu předejití ztráty dítěte v davu diváků, a příliš noční hodiny rozborových seminářů prý trávila pod stolem ve spacím pytlí. Snahu o angažmá ve Zpravodaji JH zahájila v roce 2010 založením vlastního periodika Deník seminaristy. (Vyšlo v nákladu 1 ks, dostupné prezenčně v archivu.) Dokončuje magisterské studium teatrologie v Brně. S katederním divadelním kolektivem nedávno odpremiérovala první work-in-progress s nadějí na budoucí pokusy o postup na JH. Zpravodajské zkušenosti si přináší z festivalů Divadelní svět Brno a Divadelní Flora Olomouc. Jednou by snad mohla učit seminář o amatérském divadle. Výhledový kariérní životní cíl: stát se porotkyní.

Lukáš Křížek začal hrát divadlo v sedmé třídě a myslel si, že bude herec. Na DAMU ho ale nechtěli, a tak vystudoval Katedru divadelní vědy FF UK, kde navíc zjistil, že hlavou mu to jde lépe. Během studií se pokoušel divadlo reflektovat: založil blog Divědové na blogu, externě spolupracoval s Českým rozhlasem, Divadelními novinami a jeho podpis byste mohli nalézt ve více než deseti festivalových zpravodajích. Od recenzentského psaní si dal pauzu, aby se k němu touhle dobou (a doufáme v lepší formě) chtěl vrátet. Zajímá se o lektorování a všemožné diskutování. Pracuje v Divadle Na zábradlí a umělecky působí v Divadle RADAR, jako režisér a dramaturg.

Honza Švácha, všem dobře známá tvář festivalu Jiráskův Hronov! Divadelní vášnivce s neuvěřitelným nadšením a touhou rozesmát a zaujmout každého ve svém okolí. Od prvního okamžiku, kdy se dostane do společnosti, víte, že čekáte na něco opravdu nevšedního. Svou dlouholetou účastí na festivalu si vybudoval pevné místo v srdcích návštěvníků. Jeho hudební, hospodské eskapády a k nonsensu stvořené improvizací dovednosti vám přinášejí spoustu smíchu a nezapomenutelných okamžiků. Když se jedná o hraní na kytaru nebo snídani ve Fifties, Honza vždycky umí překvapit. Ať už je to po boku kamarádů ze souboru nebo během spontánní erupce informací ve Zpravodaji, Honza vždycky přináší jedinečnou a nezapomenutelnou atmosféru. Díky němu se festival Jiráskův Hronov stává ještě zábavnějším a živějším místem.

Tereza Říhová je hronovskou rodačkou a studentkou žurnalistiky a sociologie na olomoucké univerzitě. Je pravidelnou účastnicí Jiráskova Hronova nejen v roli divačky, ale i v roli herečky. S divadelním souborem Kolár z nedaleké Police nad Metují zde uvedli *Variaci na tygra* inspirovanou *Tracyho tygrem*. V roli redaktorky Zpravodaje letos začíná premiéru. Pokud během festivalu vyrazíte do hronovské čajovny, s největší pravděpodobností tam na ni narazíte, a pokud budete mít štěstí, možná vás i obslouží. Největší radost jí uděláte, když ji necháte pohladit svého psa.

Kateřina Prášilová vyrostla v literárně-dramatickém oboru jaroměřské ZUŠ F. A. Šporka, a to o několik desítek centimetrů, neboť ji tam Jarka Holasová dovedla přibližně jako desetiletou a vypakovala až ve chvíli, kdy začali noví žáci a žačky Kateřině vykat. Během tohoto období intenzivně stráveného s amatérským a zejména loutkovým divadlem si uvědomila, že ji bytostně baví potýkat se s texty, slovy a významy, a tak se uchýlila na FF MU ke studiu bohemistiky a estetiky. Momentálně ve velmi rozvázném tempu studium dokončuje na FF UK a pracuje jako redaktorka Činohry Národního divadla. V rámci spolku Kolegium hrajete Šporka pořádá multižánrový festival Jařinec.

Ivo Kristián Kubák se k amatérskému i profesionálnímu divadlu dostal matematicko-fyzikální oklikou. Před více než 20 lety založil a vedl na své tehdejší alma mater ochotnické divadlo pojmenované shodou okolností po dědečkovi manžela nevlastní dcery prof. Jana Čisaře. O několika sezónách existence tohoto výstředního spolku se dodnes dají najít četné textové zmínky a bohužel i dobové fotografie. Profesionální kariéru započal absolvováním Katedry teorie a kritiky DAMU, následovala režie na Katedře činoherního divadla tamtéž a fakultní hattrick se snaží v současné době uzavřít doktorandským studiem divadla alternativního. Protože nebo přestože často pracoval na různých pozicích s divadlem zdánlivě nesouvisejících (projektový a HR manažer, programátor, dramaturg a režisér ČRo, nyní kreativní producent ČT) založil z pnutí po divadle postupně divadelní soubor Tygr v tísni, ostrovní alternativní scénu Divadlo VILA Štvanice, plenérový festival Antická Štvanice a amatérskou přehlídku Tygří výběr. Ve volném čase se věnuje importu netradičních západních divadelních postupů a pivních stylů do střední Evropy a vymyšlení slovních kufříků. V každé situaci upřednostňuje to nejhumornější ze všech možných řešení.

foto: Jan Šoách

Devět dní rekreace

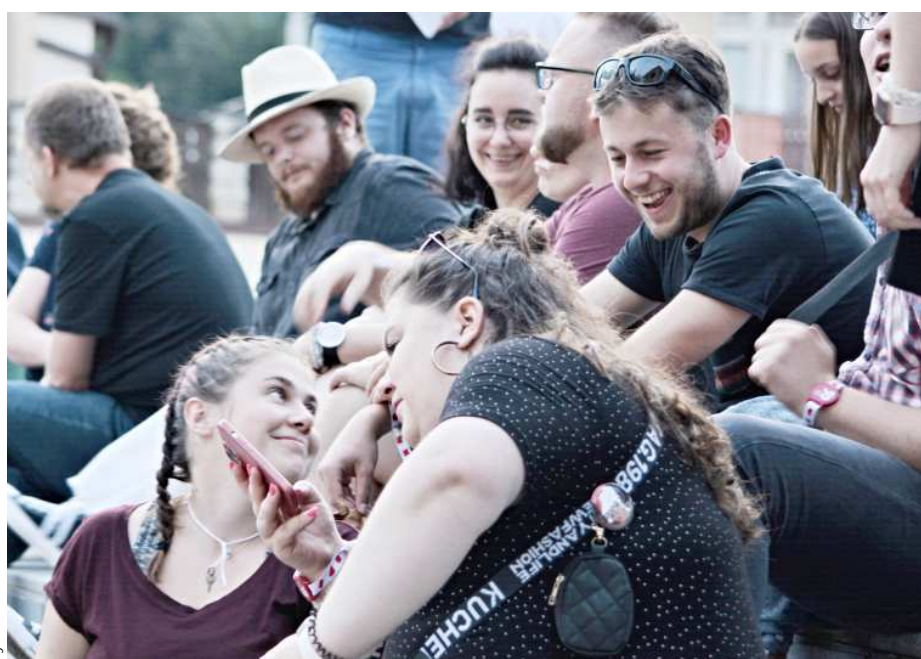

foto: Jan Šoách

Před čtyřiceti lety jsme, tedy já osobně ještě ne, na chalupě zbudovali strojovnu pro čerpadlo. Byl to vlastně zastřešený vodojem na kovových nohách, obestavěný stěnami z jedné řady cihel, to jest maltou omítnutou patnáctkou zdi. Štorckou, jak se říká. Před dvaceti lety jsme tutéž konstrukci, já už ano, odstraňovali. Odstraňovat konstrukce, které byly budovány „navždy“, je vůbec údělem lidstva, jeho chalupářské části obzvlášť.

Rozebíral jsem řečenou štorcku pěkně cihlu po cihle. Z vápenné malty se cihly snadno odlupovaly, daly se rovnou čistit a rovnat do štůsků pro opětovné použití. Takto se mi podařilo odebrat jen svrchních pár, když se přihnal můj bratr, býčí silou zeď svalil na jednu hromadu a s pocitem dobře vykonané práce opět zmizel. Díky. Pokud jste někdy likvidovali rumiště, kde jsou velké kusy zasypány prachem, takže nejdou najít a vytáhnout, a prach je naopak proložen velkými kusy, takže nejde nabrat lopatou, patrně chápete, proč si takovou blbost pamatují dvacet let.

Chcete-li stavět něco nového, zlepšovat, přizpůsobovat či rozvíjet, bourání se nakonec nevyhnete. Mnozí budou jistě říkat, že bourat je na každý pád mnohem jednodušší než stavět. Nevěřte jim. Vykánovat činnost z podstaty ničivou s plnými ohledy k materiálu, který má svoji nespornou fyzickou paměť, to vyžaduje přístup citlivý a inteligentní. Bourání také nesmí nenapravitelně poškodit prostor, v němž se má znovu budovat.

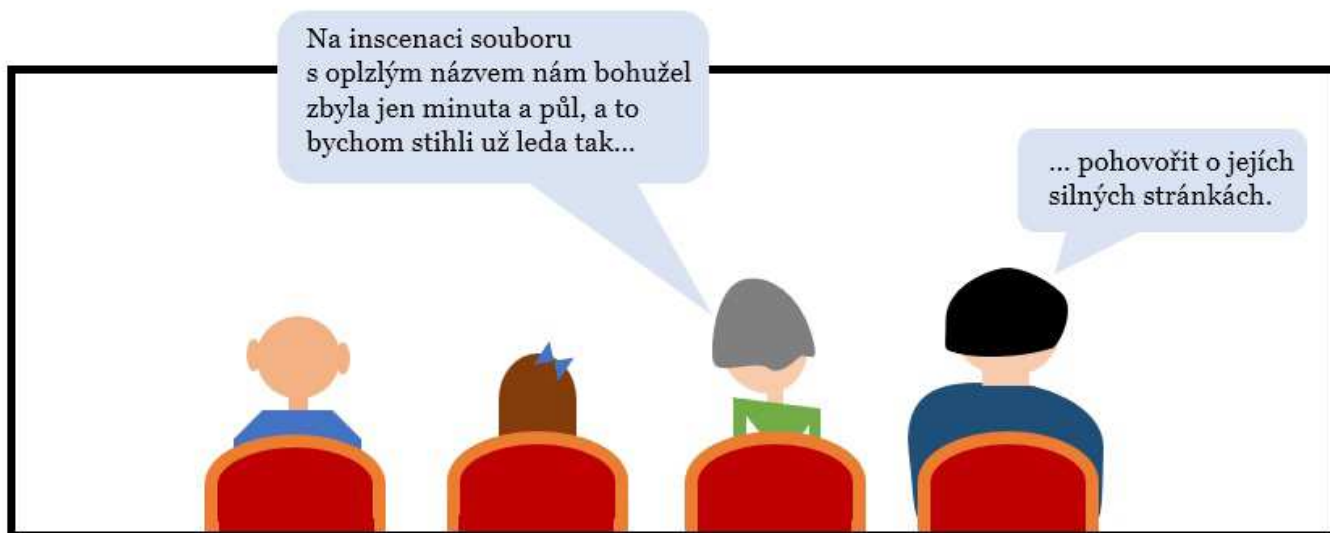
Možná se ptáte, jak tohle u nás souvisí s divadelním festivalem. Velmi. Vzali jsme si dovolenou a přijeli jsme se rekreovat. Re-kreovat, čili znovu se stvořit. Nechat se rozebrat a znovu se vybudovat. Kde jinde než na festivalu, který je natřískaný katarzí a tvůrčí atmosférou? Pro účely rekreace jsme tu zkrátka zcela správně.

A vězte, že pokud se zbouřáte hned první večer, je to naprosto v řádu věcí. Jen inteligentně, prosím. A bacha na rumiště.

Jan Duchek

10

93. Jiráskův Hronov

Saskiino okénko aneb 29. červenec v dějinách

Před 189 lety tragický požár zdevastoval město Vysoké nad Jizerou. V činnosti vysokého souboru nešťastná událost způsobila nejdelší – dvouletou – přestávku v jeho prastarých dějinách. Krakonošův divadelní podzim tragédie naštěstí neohrozila, jelikož ještě neexistoval.

Před 187 lety byl v Paříži slavnostně otevřen Vítězný oblouk. Jednalo se o jedno z posledních vítězství v dějinách Francie.

Před 140 lety se narodil Benito Mussolini. Pokud dnes potkáte někoho, kdo by to oslavoval, za tichého zpěvu písně italských partyzánů Bella, Ciao se mu opatrně vyhněte.

Před 138 lety se narodil Emil Artur Longen, novátorský představitel prvorepublikové divadelní a kabaretní scény. Nebýt jeho, možná by dnes dělali divadlo jinak i ti, kdo o něm v životě neslyšeli.

Před 78 lety se narodil Ivan Rajmont, legenda české divadelní režie. Nebýt jeho, určitě by dnes dělalo divadlo jinak třeba takový lektor semináře WOW Janek Lesák, jeho poslední student na KALD DAMU.

Před 77 lety se údajně narodila Saskia Burešová, po níž je tato kalendární rubrika pojmenována. Jelikož ale pro ni napsal Karel Čapek již před 101 lety Věc Makropulos, nějak nám to nevychází.

23. výročí svatby by dnes oslavila Jennifer Anistonová a Brad Pitt. Neoslaví.

foto: Jan Švácha

Hronovisions 01

Jak bude vypadat Jiráskův Hronov v bližší či hodně vzdálené budoucnosti? Člověk nikdy neví, a tak jsme udělali interview s uměloú inteligencí, ta ví všechno. Nebo se tak alespoň dovede tvářit. Položili jsme tedy několik otázek na téma Jiráskova Hronova a budoucnosti a v každém čísle vám přineseme některou z odpovědí. (S ChatGPT hovořil a editoval Jan Duchek. Autorizováno.)

Jaká slova by vyřkl Nostradamus o Jiráskově Hronově roku 2100?

„Mnozí se budou shromažďovat v jednom místě, aby slavili umění a kulturu. Budou to chvíle radosti a úžasu, kdy se budou setkávat tvůrci a diváci a budou sdílet své myšlenky a emoce. Na tomto místě, kde se vyznává umění, se budou setkávat lidé z celého světa.

Bude to příležitost k projevu kreativity a duchovnosti, kde se budou mísit různé kultury a umělecké směry. Bude to prostor, kde se budou vystavovat nejnovější trendy a technologie v oblasti umění. Budou se zde konat představení, která budou inspirována minulostí, přítomností i budoucností, a budou sloužit jako most mezi různými epochami a kulturami.

Avšak, jakožto jasnovidec, vidím také stíny nad nadějemi a úspěchem. Budou existovat překážky a problémy, které budou bránit plnému využití tohoto místa pro umění a kulturu. Ale věřím, že lidé se dokážou překonat a najít cestu k harmonii a míru, která bude sloužit jako základ pro rozvoj umění a kultury na tomto místě.

Festival bude místem, kde se budou vyslovovat slova naděje, inspirace a lásky k umění. Budou se zde vytvářet přátelství a vztahy, které budou trvat navždy. Toto místo bude sloužit jako oáza pro duši a jako zdroj posilování ducha všech těch, kteří přijdou.“

/zah/

11

sobota 29. 7. 2023

PROGRAM

Sobota 29. 7. 2023

Hlavní program

17:00 (B) a 19:30 (A) / Jiráskovo divadlo / 60´

V. A. D. Kladno

Nikoločava

16:30 (A) a 19:00 (B) / Sál Josefa Čapka / 95´

Divadlo Sputnik při MKS Havířov

Mrzák inishmaanský

14:15 (B) a 17:30 a 21:15 (A) / SOK / 95´

Divadlo Máj, Praha

Mařka

Doprovodný program

14:00 Náměstí Čs. armády

Slavnostní zahájení

18:00 Park A. Jiráska – Velká stage / 90´

NoFi / koncert Vzhůru ke hvězdám s Novoměstskou filharmonií

20:00 / Za školou / 20´

Václav Bartoš / Školní výlet

21:30 / Park A. Jiráska – Velká stage / 60´

Warování / koncert

23:00 / Park A. Jiráska – Velká stage / 60´

The Last Bad Day / koncert

Výstavy

foyer Sálu Josefa Čapka

92. Jiráskův Hronov byl vloni

foyer Jiráskova divadla – šatna

Cena Pavla Dostála – prezentace letošního oceněného DS V. A. D. Kladno

balkónová chodba Jiráskova divadla

Výstava 200 let ochotnického divadla v Hronově

ZVÍŘÁTKO NA KONEC

Cejn

Povídá cejn cejnu:

„Mluv, jak mluvěj v hejnu!
V záplavě spisovnejch slov
byl by z cejna tavnej kov.“

Eva Blondýna Suková

Galerie nositelů Zlatého odznaku

Dnes v 10:30 se slavnostně otevírá **Galerie nositelů Zlatého odznaku J. K. Tyla 2022**. Lépe řečeno otevřela, protože tou dobou bylo toto číslo teprve v tisku – v zítřejším čísle ovšem přineseme ohlédnutí. A k návštěvě galerie, kterou tradičně najdete ve foyer Jiráskova divadla, srdečně zveme!

Pozdravy od Františka Laurina

Jedna z mnohaletých osobností Jiráskova Hronova, režisér a pedagog František Laurin, se bohužel ani letos nemůže festivalu ze zdravotních důvodů zúčastnit. Jak ale redakci informoval Josef Jan Kopecký, pan profesor hned první hronovský den telefonoval, že na nás všechny myslí a že všechny divadelníky moc a moc pozdravuje. (Jako zástupkyni rodu navíc vyslal svoji vnučku, která je frekventantkou semináře Milana Schejbala.) Snad můžu za všechny konstatovat, že i my myslíme na něj, že mu na dálku máváme – a přejeme mnoho sil a pevné zdraví!

/zah/

Seminář CH aneb Cesta hrdiny Vám přináší motto na každý den.

Motto na sobotu: *Hrdinské činy do každé divadelní rodiny!*

Rozborový seminář SČDO

Také v rámci letošního 93. JH se bude konat rozborový seminář SČDO. Seminář je určen pro všechny, kteří se zabývají, či chtějí zabývat, rozбором představení (režiséři, dramaturgové, porotci, herci aj.).

Na každém semináři budou podrobně rozebírána vybraná představení: úvodní slovo do rozpravy zajišťují předem určení seminaristé a následně je možno hovořit i o dalších představeních uvedených v rámci hlavního programu 93. JH, dle zájmu frekventantů.

Rozborový seminář je organizován jako otevřený a mohou ho navštívit všichni, i účastníci přehlídky s jen několikadenním pobytem, kteří mají zájem konfrontovat své názory na představení.

Rozborový seminář bude probíhat **od neděle 30. 7. 2023 do soboty 5. 8. 2023, vždy od 10:00 hod.** (předpoklad trvání 2–3 hod.), v učebně ZUŠ v Hronově (pod kostelem).

Vedoucí lektorkou bude režisérka MgA. Hana Marvanová.

Všichni zájemci jsou vítáni!

Za SČDO Jaromír Kejžlar, vedoucí semináře.

HLÍDÁNÍ DĚTÍ

Rádi byste si užili festival jako zamlada a nejsou to ztvrdlá játra, co vám v tom brání? Jiráskův Hronov má řešení! Svěřte své děti Amálce Mojžíškové na unikátní noční přespávačku a garantujeme vám, že o zábavu budou mít postaráno všichni.

KDY: v noci ze soboty 29. 7. a z pátku 4. 8.

KDO: děti 6–13 let

CENA: 300 Kč / noc

Nestojíte o večírky, ale rádi byste zašli v klidu do divadla? Pak se vám může hodit odpolední dětský koutek v Dominu – v provozu od pondělí do pátku od 15:00 do 19:00.

Více informací, podmínky účasti a přihlašování na www.jiraskuvhronov.eu/hlidani-deti-s-prespanim-v-hronove

Zpravodaj 93. Jiráskova Hronova 2023

Vydává organizační štáb. **Redakce:** Michal Zahálka (šéfredaktor), Jana Soprová, Jana B. Hniličková, Kateřina Prášilová, Tereza Říhová, Lukáš Křížek, Jan Švácha, Jan Duchek (redakce), Johana Jurášková, Ivo Kristián Kubák (recenze), Ivo Mičkal (foto), Michal Drtina (grafika a zlom).

Neprošlo jazykovou korekturou. (Popravdě řečeno prošlo, ale jsme alibisti.)

Stránky festivalu: www.jiraskuvhronov.eu **E-mail:** JHpravodaj@gmail.com